

tænkning, at den forvægede Trafik, som vilde fremkomme ved Jaaborg-Ringebanens Anlæg, vil væsentlig komme den sydfynske Bane til Gode. Ja, det er ganske rigtigt; jeg antager, at det vilde være ikke ganske ufordelagtigt for den sydfynske Bane, om denne kom til at udmunde deri; men da Staten jo er en af de største Aktionærer i den sydfynske Bane og en af de uheldigst stillede Aktionærer deri, vilde man dog ikke kunne have Noget imod, at denne Banes Status blev saaledes forbedret, at ogsaa Staten kunde faae noget Udbytte af sin Kapital. Dertil kommer, at ved en fornuftig oprettet Driftskontrakt vil den Trafik, der kommer paa Svendborgbanen, kunne øve sin Indflydelse ogsaa paa det Udbytte, man faar af den anden Del af Banen. Saa siger endelig Landstingets Udvalg: Egnen bliver sydligere betjent, og der er udtalt et ganske almindeligt Folkesønste om at faae denne Forbindelse over Tommerup. Nu skal jeg dertil bemærke, at det er en Selvejlsøge, at en Bane, som er $1\frac{1}{2}$ Mil længere end en anden, ogsaa betjener et større Opland end denne, men dermed er ikke sagt, at ikke det Jorndøbne kan præsteres ved den Bane, der er $1\frac{1}{2}$ Mil kortere og 6—700,000 Kr. billigere, og hvad nu disse Folkesønster angaar, tillader jeg mig, mine Herrer, at udtale, at ved det Svar, man faar fra en offentlig Forsamling, kommer det saa uhyre meget an paa, hvorledes man har spurgt. Naar man har spurgt de gode Sydfynboere: „Ville I ikke nok have en Bane fra Tommerup til Jaaborg, for den fra Jaaborg til Ringe kunne I ikke faae?“ saa svare de: „Ja, naturligvis ville vi det;“ men da vi spurgte dem for nogle Aar siden, om de vilde have en Bane fra Jaaborg til Ringe, svarede de: „Gudbevares! det er den eneste fornuftige Linie,“ og jeg har liggende hjemme paa mit Bord flere skriftlige Udtalelser om, at det var Folkesønsten den Gang. Hvis jeg vilde rejse til Sydfyn og spørge: „Ville I ikke nok have en Linie fra Jaaborg til Ringe, den anden Linie, Jaaborg—Tommerup har ikke megen Sandsynlighed for at gaa igjennem,“ er jeg da ogsaa overbevist om, at jeg ikke vilde faae andet Svar end: Ja, det ville vi gjerne. Altsaa disse „Folkesønster“ giver jeg ikke saa Meget for. — Saa er der i Landstingets Udvalgs Betænkning anført et Moment af mere reel Betydning, nemlig Ønsket om at Hensyn til Trafikken paa Esbjerg til faae et mere vestligt Tilknyningspunkt end Odense over Ringe. Mine Herrer! det tror jeg, er en Misforstaaelse af dette vestlige Tilknyningspunkts Betydning. Dette vestlige Tilknyningspunkt vil kun have Betydning for Trafikken paa Esbjerg, altsaa for en Trafik med Kreaturer og døde Varer; men for denne Trafik er det fuldstændig ligegyldigt, om man kjører 1—2—3 Mil længere, altsaa ligegyldigt, om man kommer til at gaa over Odense, eller over Tommerup; det vil være maasse 1—2

Liner længere naar man gaar over Odense men det gjør Intet, man kommer alligevel tidsnok, og det vil altsaa ikke være af nogen Betydning. For Persontrafikken derimod er naturligvis den Trafik, der gaar Øst paa, til Kjøbenhavn, af langt større Betydning, og derfor er ganske naturlig Tilknyningspunktet ved Odense det rette for Sydfyn. Jeg beder det ærede Thing undskyldte, at jeg saa længe har gjort Krav paa dets Opmærksomhed, men jeg interessere mig saa levende for denne Sag, og den berører saa nære Interesser, jeg særdes mellem i min daglige Gjerning, at jeg ikke har kunnet undlade at sige et Par Ord om denne Sag, som jeg maasse ogsaa har haft Leilighed til at lære at kjende i nøiere Detail end mange Medlemmer her i Salen. — Det forekommer altsaa mig, at det af den høi: Regjering forelagte Lovforslag i flere Retninger er at foretrække for det af Landstinget vedtagne; men paa den anden Side erkjender jeg, at Landstinget, der overhovedet i det Hele taget ikke er meget tilbøjeligt til at gaa ind paa Jernbaneanlæg, ved den Maade, hvorpaa det har bearbejdet denne Sag, og ved det Resultat, hvortil det er kommet, har givet saa betydningsfulde Bidrag til Løsningen af de Opgaver, der interessere os, at jeg skulde højilgen beklage, om Folkethinget ikke tog det saaledes gjorte Tilbud fra Landstinget op til en energisk og virkelig flittig Behandling i det Haab, at faae endnu i denne Samling et reelt Udbytte deraf. Det er min Overbevisning, at de Divergenser, som efter hvad der foreligger, ere til Stede mellem dette Thing og det andet Thing, ville særligt ved den høitagede Indenrigsministers Medvirkning — og jeg lægger særlig Vægt paa denne Medvirkning — med Leihed kunne udjævnes. Jeg tror, at det vilde være beklageligt, og at en stor Kreds udenfor denne Sal vilde beklage, om ikke dette Thing, ligesom det andet Thing har gjort det, benyttede den Redebonhed, den nuværende Regjering har vist til at støtte gavnlige Jernbaneanlæg her i Landet, altsaa fremme Anlæg, som efter min Overbevisning have Betydning for vort Lands Fremtid. Jeg sender derfor Lovforslaget over til det af det ærede Medlem for Svendborg Amts 5te Valgkreds (Høgsbro) foreslaaede Udvalg med mine bedste Ønsker og Forhaabninger om, at vi snart maa se det igjen og se det under heldigere Auspicier og underkastet en bedre Behandling, end vi kunde glæde os over i Fjor.

Winther: Jeg skal ikke følge det Spor, som de to foregaaende Talere ere slaaede ind paa. Det forekommer mig, at da vi kunne være aldeles visse paa efter de Udtalelser, der nu ere komne frem, at denne Sag vil blive henvist til et Udvalg, vil der blive rig Leilighed til senere at udtale sig om alle de Enkeltheder, som navnlig den sidste ærede Taler dvalede ved, og jeg skal derfor satte mig i størst mulig Rothed. At dette Lov-